

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

พระราชบัญญัติ

แร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยแร่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พระพุทธศักราช ๒๔๖๑

(๒) ประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ให้ใช้พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ คุ่มครองไปถึงเพชรพลอยต่าง ๆ

(๓) พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่แก้ไขเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๗๔

(๔) พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๓) พระพุทธศักราช ๒๔๗๕

(๕) พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๔) พระพุทธศักราช ๒๔๗๕

(๖) พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๕) พระพุทธศักราช ๒๔๘๓

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

(๗) พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๖)
พุทธศักราช ๒๕๘๓

(๘) พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๗)
พุทธศักราช ๒๕๘๔

(๙) พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๘)
พุทธศักราช ๒๕๘๕

(๑๐) พระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีการเก็บค่าภาคหลวงแร่
พุทธศักราช ๒๕๘๖

(๑๑) พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๙)
พ.ศ. ๒๕๐๖

(๑๒) พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๕๐๕

บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

“แร่” หมายความว่า ทรัพยากรธรณีซึ่งเป็นอนินทรีย์วัตถุ มีส่วนประกอบทางเคมีกับลักษณะทางฟิสิกส์แน่นอนหรือเปลี่ยนแปลงได้เล็กน้อย ไม่ว่าจะต้องถลุงหรือหลอมก่อนใช้หรือไม่และหมายความรวมถึงถ่านหิน หินน้ำมัน โลหะที่ได้จากโลหกรรม และดิน หรือทรายซึ่งกฎกระทรวงกำหนดเป็นดินอุตสาหกรรมหรือทรายอุตสาหกรรมในเขตที่ระบุไว้ ทั้งนี้ ไม่รวมถ่าน้ำ น้ำแร่ ก๊าซสินเธาว์ ก๊าซ หิน ดินหรือทราย

“สำรวจแร่” หมายความว่า การเจาะหรือขุด หรือกระทำ ด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายวิธี เพื่อให้รู้ว่าในพื้นที่ มีแร่หรือไม่เพียงใด

“ทำเหมือง” หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือที่น้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายวิธี แต่ไม่รวมถึงการขุดหาแร่รายย่อยหรือการร่อนแร่ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ขุดหาแร่รายย่อย” หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือที่น้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่โดยใช้แรงคน แต่ละคนตามชนิดของแร่ ภายในท้องที่และวิธีการขุดหาแร่ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

“ร้อนแระ” หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็น
ที่บกหรือที่น้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่โดยใช้แรงคนแต่ละคนตามชนิด
ของแร่ ภายในท้องที่และวิธีการร้อนแระตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

“แต่งแร่” หมายความว่า การกระทำอย่างใด ๆ เพื่อให้
แร่ที่ปนกันอยู่ตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปแยกออกจากกัน และ
หมายความรวมถึงการทำแร่เพื่อให้สะอาดด้วย

“ซ้อแร่” หมายความว่า การรับโอนแร่ด้วยประการใด
จากบุคคลอื่นนอกจากการตกทอดทางมรดก

“ขายแร่” หมายความว่า การโอนแร่ด้วยประการใดไปยัง
บุคคลอื่น

“โลหกรรม” หมายความว่า การถลุงแร่หรือการทำแร่
ให้เป็นโลหะด้วยวิธีอื่นใด และหมายความรวมถึงการ
ทิมโลหะให้บริสุทธิ์ การผสมโลหะ การผลิตโลหะสำเร็จรูป หรือ
กิ่งสำเร็จรูปชนิดต่าง ๆ โดยวิธีหลอม หล่อ รีด หรือวิธีอื่นใด

“เขตเหมืองแร่” หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งกำหนดใน
ประทานบัตร

“เขตแต่งแร่” หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งระบุในใบอนุญาต
แต่งแร่

“เขตโลหกรรม” หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งระบุใน
ใบอนุญาตประกอบการโลหกรรม

“สถานที่เก็บแร่” หมายความว่า สถานที่ซึ่งระบุใน
ใบอนุญาตเก็บแร่

“สถานที่พักแร่” หมายความว่า สถานที่ซึ่งระบุในใบ
อนุญาตขนแร่ให้นำแร่ไปเก็บพักไว้ได้

“อาชญาบัตรสำรวจแร่” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่
ออกให้เพื่อสำรวจแร่ภายในท้องที่ซึ่งระบุในหนังสือสำคัญนั้น

“อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่” หมายความว่า หนังสือ
สำคัญที่ออกให้เพื่อผูกขาดสำรวจแร่ภายในเขตที่กำหนดใน
หนังสือสำคัญนั้น

“ประทานบัตร” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้
เพื่อทำเหมืองภายในเขตที่กำหนดในหนังสือสำคัญนั้น

“ที่ว่าง” หมายความว่า ที่ซึ่งมิได้มีบุคคลใดมีสิทธิ
ครอบครอง และมีใช้สาธารณสมบัติของแผ่นดินอันราษฎรใช้
ประโยชน์ร่วมกัน และมีใช้ที่ดินในเขตที่มีการคุ้มครองหรือ
สงวนไว้ตามกฎหมาย

“ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่” หมายความว่า ทรัพยากร
ธรณีอำเภอ หรือทรัพยากรธรณีจังหวัด แล้วยแต่กรณี ถ้าใน

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

จังหวัดใดไม่มีทรัพยากรธรณีจังหวัด ให้หมายความว่า อธิบดี หรือผู้รัฐมนตรีมอบหมาย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ทรัพยากรธรณีประจำท้องถิ่น และเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ การจัดตั้งสำนักงานทรัพยากรธรณีจังหวัดหรือสำนักงานทรัพยากรธรณีอำเภอโดยจะให้มีเขตอำนาจตลอดเขตใด ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

ในการกำหนดเขตอำนาจของสำนักงานทรัพยากรธรณีจังหวัด จะกำหนดให้ตำบล หรืออำเภอใดรวมอยู่ในเขตอำนาจของสำนักงานทรัพยากรธรณีจังหวัดหนึ่ง ก็ให้กระทำได้โดยมีข้อกำหนดว่าตำบลหรืออำเภอนั้นอยู่ในเขตจังหวัดเดียวกันหรือไม่

สำนักงานทรัพยากรธรณีจังหวัดแต่ละเขต ให้มีทรัพยากรธรณีจังหวัดคนหนึ่งเป็นผู้ควบคุมบังคับบัญชา

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

ในกรณีที่สำนักงานทรัพยากรธรณีจังหวัดหนึ่งมีเขตอำนาจ
ในจังหวัดอื่นรวมอยู่ด้วย ก็ให้ถือว่าทรัพยากรธรณีจังหวัด
ผู้ควบคุมบังคับบัญชาท้องถิ่นในจังหวัดอื่นที่มีเขตอำนาจนั้น เป็น
หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดในจังหวัดอื่นนั้นด้วย

ในการกำหนดเขตอำนาจของสำนักงานทรัพยากรธรณี
อำเภอ จะกำหนดให้อำเภอหนึ่งหรือหลายอำเภอหรือตำบลใด
ในอำเภออื่น รวมอยู่ในเขตอำนาจของสำนักงานทรัพยากรธรณี
อำเภอนั้นก็ได้

สำนักงานทรัพยากรธรณีอำเภอแต่ละเขต ให้มีทรัพยากร
ธรณีอำเภอคนหนึ่งเป็นผู้ควบคุมบังคับบัญชา และจะกำหนด
ให้ทรัพยากรธรณีอำเภอนั้นอยู่ในบังคับบัญชาของทรัพยากรธรณี
จังหวัดใดหรืออยู่ในบังคับบัญชาของอธิบดีก็ได้

มาตรา ๖ คำขอตามพระราชบัญญัตินี้ให้ทำตามแบบพิมพ์
ที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด

ผู้ยื่นคำขอต้องเสียค่าคำขอและวางค่าธรรมเนียมล่วงหน้า
พร้อมกับการยื่นคำขอ และต้องวางเงินล่วงหน้าเพื่อเป็นค่า
ใช้จ่ายในการจัดดำเนินการและการออกอาชญาบัตร ประทาน
บัตร หรือใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ไว้ต่อทรัพยากรธรณีประจำ

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

ท้องที่อีกด้วย ถ้าได้มีการส่งยกคำขอหรือไม่ได้รับอนุญาต
 ประทานบัตรหรือใบอนุญาตด้วยประการใด ค่าใช้จ่ายสำหรับ
 กิจการที่ยังไม่ได้ดำเนินการนั้นให้คืนให้แก่ผู้ยื่นคำขอ แต่ถ้า
 ดำเนินการไปแล้วเป็นบางส่วนก็ให้คืนให้เฉพาะส่วนที่ยังไม่ได้
 ดำเนินการ

ในกรณีขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรือประทานบัตร
 ค่าธรรมเนียมล่วงหน้าที่ผู้ยื่นคำขอวางไว้นั้น ถ้าได้มีการส่งยก
 คำขอหรือผู้ยื่นคำขอถอนคำขอนั้นเสีย ผู้ยื่นคำขอต้องเสียค่า
 ธรรมเนียมสำหรับกิจการที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระในอัตราหนึ่งใน
 สี่ของเงินที่วางไว้นั้น เว้นแต่ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งยก
 คำขอโดยมิใช่ความผิดของผู้ยื่นคำขอ หรือผู้ยื่นคำขอตาย

มาตรา ๗ ถ้าอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาต
 สูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตร
 หรือผู้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนต่อทรัพยากรธรณีประจำ
 ท้องที่ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบการสูญหาย
 หรือการถูกทำลาย

มาตรา ๘ ในการติดต่อกับพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าผู้ถือ
 อาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตประสงค์
 จะตั้งตัวแทนเพื่อปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ถืออาชญา

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

บัตร ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตต้องทำหนังสือ
มอบอำนาจและจดทะเบียนไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

การทำหนังสือมอบอำนาจและการจดทะเบียนให้เป็นไป
ตามแบบและวิธีการที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๘ ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะติดต่อส่งหนังสือ
หรือคำสั่งแก่ผู้ยื่นคำขอ ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตร
หรือผู้รับใบอนุญาต ถ้าไม่พบตัวบุคคลดังกล่าวหรือไม่มีผู้ใด
ยอมรับแทน ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวได้รับแจ้งข้อความใน
หนังสือหรือคำสั่งนั้นแล้ว ในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

(๑) ส่งหนังสือหรือคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือ

(๒) ปิดหนังสือหรือคำสั่งไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สำนักงาน
ภูมิตำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของบุคคลดังกล่าว โดยมีพนักงานฝ่าย
ปกครองหรือตำรวจเป็นพยานในการนั้น

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้
กระทำโดยตัวแทนหรือลูกจ้างซึ่งได้กระทำเพราะเหตุเป็นตัวแทน
หรือลูกจ้าง หรือกระทำเพื่อประโยชน์ของผู้ถืออาชญาบัตร
ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาต ไม่ว่าตัวแทนหรือลูกจ้าง
นั้นจะได้เป็นตัวแทนโดยทำหนังสือมอบอำนาจและจดทะเบียน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

ไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ ให้ถือว่าผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือ
ประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาต เป็นตัวการในการกระทำ
• ความผิดนั้น

มาตรา ๑๑ ในการสำรวจแร่หรือทำเหมือง ถ้าได้พบโบราณ
วัตถุ ซากดึกดำบรรพ์ หรือแร่พิเศษ อันมีคุณค่าเกี่ยวกับการ
ศึกษาในทางธรณีวิทยา นอกจากจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายเกี่ยวกับการเก็บ ได้ซึ่งวัตถุนั้นแล้ว ผู้ถืออาชญาบัตร
หรือผู้ถือประทานบัตร จะต้องแจ้งการพบนั้นต่อทรัพยากร
ธรณีประจำท้องที่โดยพลัน

มาตรา ๑๒ ในเขตอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรือเขต
เหมืองแร่หรือในเขตที่ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่เพื่อการเก็บ
ขังน้ำขุ่นข้นหรือมูลดินทราย หรือในเขตที่พนักงานเจ้าหน้าที่
ได้รังวัดเพื่อการดังกล่าวแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากผู้ถืออาชญา
บัตร ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาต เข้าไปยึดถือ
ครอบครอง ทำลาย หรือทำให้เสื่อมสภาพพื้นที่หรือทรัพยากร
ในเขตนั้น เว้นแต่ผู้นั้นมีสิทธิทำเช่นนั้นได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๑๓ การฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ นอกจากเป็นการกระทำ
ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นแล้ว ให้ถือ

ว่าเป็นการฝ่าฝืนสิทธิของผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำหลักหมายเขตเหมืองแร่หรือหมวดหลักฐานการแผนที่ตามพระราชบัญญัตินี้ลงไว้ในที่ใด ห้ามมิให้ผู้ใดทำลาย ดัดแปลง เคลื่อนย้าย ถอน หรือทำให้หลุด ซึ่งหลักหมายเขตเหมืองแร่หรือหมวดหลักฐานการแผนที่นั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

มาตรา ๑๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายในประมวลกฎหมายอาญา และในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดอาญา ให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และในการปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงาน
เจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง

(๑) กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้าย
พระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดแบบพิมพ์อาชญาบัตร ประทานบัตร
และใบอนุญาต

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสำรวจ
แร่ การทำเหมือง การขุดแร่ การขายแร่ การเก็บแร่และการ
นำแร่เข้าหรือการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร

(๔) กำหนดวิธีการให้ความคุ้มครองแก่คนงาน และ
ความปลอดภัยแก่บุคคลภายนอก และ

(๕) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราช-
บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๒

คณะกรรมการ

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย
ปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเป็นประธาน อธิบดีกรม

ชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมป่าไม้ หรือผู้ที่อธิบดีกรมดังกล่าวมอบหมาย และบุคคลอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ หัวหน้ากองสัมปทาน กรมทรัพยากรธรณี เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๒๑ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระเมื่อ

- (๑) ลาออก
- (๒) รัฐมนตรีให้ออก
- (๓) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีที่เป็นความผิดหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจ
แต่งตั้งผู้อื่นแทนได้

- กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสองอยู่ในตำแหน่งตาม
วาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๒ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการ
มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงเป็น
องค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการเลือก
กรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๒๓ การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียง
ข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนน
เสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียง
หนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติกรตามหน้าที่ ถ้าคณะกรรมการ
เห็นสมควรจะแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อให้ทำการใด ๆ ตามที่
มอบหมาย หรือจะเชิญบุคคลใดมาให้อธิบาย คำอธิบาย คำ
แนะนำ หรือความเห็น ก็ให้กระทำได้

ให้นำมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับแก่การ
ประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๓

การสำรวจแร่และการผูกขาดสำรวจแร่

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดสำรวจแร่ในที่ใด ไม่ว่าที่ซึ่ง
สำรวจแร่นั้นจะเป็นสิทธิของบุคคลใดหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับ
อนุญาตสำรวจแร่หรืออนุญาตผูกขาดสำรวจแร่

มาตรา ๒๖ นอกจากค่าธรรมเนียมการออกอนุญาต
ผูกขาดสำรวจแร่ ผู้ถืออนุญาตนั้นต้องเสียค่าธรรมเนียม
เพื่อใช้เนื้อที่ซึ่งได้รับอนุญาตผูกขาดสำรวจแร่ที่ต่างหาก
และต้องชำระล่วงหน้า

มาตรา ๒๗ อนุญาตสำรวจแร่หรืออนุญาตผูกขาด
สำรวจแร่ให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้ถืออนุญาต และให้คุ้มถึงผู้แทน
และลูกจ้างของผู้ถืออนุญาตด้วย

มาตรา ๒๘ ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตสำรวจแร่
ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่เป็นผู้ออกอนุญาตสำรวจแร่
และจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตก็ได้

อาชญาบัตรสำรวจแร่ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

มาตรา ๒๕ ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีใช้แร่เหล็ก ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่พร้อมไปกับแผนที่แสดงเขตที่จะขอนั้น

คำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีใช้แร่เหล็กแต่ละคำขอจะขอได้ไม่เกินสามพันไร่ เว้นแต่คำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีใช้แร่เหล็กในทะเล

รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายเป็นผู้ออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีใช้แร่เหล็ก

อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีใช้แร่เหล็กให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

มาตรา ๓๐ การออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีใช้แร่เหล็กในทะเล รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดพื้นที่ให้แก่ผู้ขอแต่ละบุคคลได้ไม่เกินหนึ่งล้านห้าแสนไร่และกำหนดอายุอาชญาบัตรได้ไม่เกินสองปีนับแต่วันออก

มาตรา ๓๑ เมื่อได้รับคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีใช้แร่เหล็กแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้รังวัดกำหนดเขตให้ผู้ยื่นคำขอหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้นำรังวัดตามวันเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเป็นหนังสือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

อธิบดีมีอำนาจสั่งยกคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีไซแร่เหล็กเสียได้ เมื่อผู้ยื่นคำขอขาดนัดในการนำรังวัดโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือละเลยเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งในการดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีไซแร่เหล็ก

มาตรา ๓๒ ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีไซแร่เหล็กจะต้องสำรวจแร่ภายในกำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันได้รับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีไซแร่เหล็ก

มาตรา ๓๓ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีไซแร่เหล็กเสียได้ เมื่อผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีไซแร่เหล็กไม่สำรวจแร่ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๒ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีไซแร่เหล็ก

มาตรา ๓๔ ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็ก ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี

การขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็ก ให้กำหนดเขตเป็นแปลง แต่ละแปลงให้กำหนดเขตทั้งอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ซึ่งรวมกันไม่เกินสองเขต ไม่ว่าจะอยู่ในจังหวัดเดียวกันหรือไม่ โดยให้ถือตามเขตปกครองท้องที่ของกระทรวงมหาดไทย

ผู้ขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็กผู้หนึ่งจะขอได้
ไม่เกินสองแปลง

ความในวรรคสองและวรรคสามไม่ใช่บังคับแก่การขอ
อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็กในทะเล

มาตรา ๓๕ ผู้ขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็กต้อง
แสดงฐานะแห่งสินทรัพย์ แผนงาน และวิธีดำเนินการสำรวจ
แร่เหล็กโดยละเอียด รวมทั้งแจ้งชื่อผู้ควบคุมการสำรวจซึ่งต้อง
เป็นวิศวกรหรือนักธรณีวิทยาที่กรมทรัพยากรธรณีเห็นชอบ

มาตรา ๓๖ อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็กอาจออกทับ
ที่ในเขตเนื้อที่ที่มีผู้ยื่นคำขอหรือผู้ที่ได้รับประทานบัตรทำ
เหมืองแร่ที่มีใช้แร่เหล็ก หรือที่มีผู้ยื่นคำขอ หรือผู้ที่ได้รับ
อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีใช้แร่เหล็กอยู่แล้วได้ แต่จะ
สำรวจแร่เหล็กในเขตเนื้อที่ที่มีผู้ได้รับประทานบัตรทำเหมือง
อยู่แล้วมิได้

ถ้ามีเขตที่มีผู้ได้รับประทานบัตรทำเหมืองแร่เหล็กอยู่แล้ว
ในเขตที่ขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็กแปลงใด การออก
อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็กจะกระทำได้โดยยกเว้นเขตที่
มีผู้รับประทานบัตรทำเหมืองแร่เหล็กอยู่แล้วในแปลงนั้น

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๐

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๓๗ อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็ก
อาจออกทับกันในเขตเนื้อที่ที่มีผู้ยื่นคำขอหรือผู้ได้รับอาชญาบัตร
ผูกขาดสำรวจแร่เหล็กได้

มาตรา ๓๘ รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายเป็นผู้
ออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็ก

อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็กให้มีอายุสองปี นับแต่
วันออก

มาตรา ๓๙ การออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็กใน
ทะเล รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเนื้อที่ให้แก่ผู้ขอแต่ละบุคคลได้
ไม่เกินหนึ่งล้านห้าแสนไร่ และกำหนดอายุอาชญาบัตรได้ไม่เกิน
สองปี นับแต่วันออก

มาตรา ๔๐ ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็กต้อง
ปฏิบัติตามแผนงาน วิธีดำเนินการ และใช้ผู้ควบคุมการ
สำรวจที่ได้แสดงไว้ตามมาตรา ๓๕

ในกรณีที่ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็กประสงค์
จะเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติ หรือเปลี่ยนผู้ควบคุมการสำรวจ
ดังกล่าวในวรรคหนึ่ง จะต้องได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือ
จากรัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายก่อนจึงจะกระทำได้

มาตรา ๔๑ ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็กต้องรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจให้กรมทรัพยากรธรณีทราบทุกระยะหนึ่งร้อยสี่วันนับแต่วันได้รับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็ก และถ้าผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็กสำรวจพบแร่ที่มีใช้แร่เหล็กต้องแจ้งให้กรมทรัพยากรธรณีทราบโดยพลัน

มาตรา ๔๒ ถ้าผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็กไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๑ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็กนั้นเสียได้

หมวด ๔

การทำเหมือง

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ใดทำเหมืองในที่ใด ไม่ว่าที่ซึ่งทำเหมืองนั้นจะเป็นสิทธิของบุคคลใดหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับประทานบัตรหรือใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว

มาตรา ๔๔ ผู้ใดประสงค์จะขอประทานบัตร ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ พร้อมกับแผนที่แสดงเขตที่จะขอประทานบัตร กับระบุชนิดแร่และวิธีการทำเหมือง

คำขอประทานบัตรแต่ละคำขอจะขอได้เขตหนึ่งไม่เกินสามร้อยไร่ เว้นแต่คำขอประทานบัตรทำเหมืองในทะเล

มาตรา ๔๕ การออกประทานบัตรทำเหมืองในทะเล รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตเหมืองแร่ให้แก่ผู้ขอแต่ละบุคคลได้ไม่เกินห้าหมื่นไร่

มาตรา ๔๖ ในเขตเนื้อที่ที่ได้มีผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีไซแร่เหล็ก ผู้อื่นจะยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ที่มีไซแร่เหล็กหรือแร่เหล็กมิได้ เว้นแต่ผู้อื่นนั้นเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองในที่ดินนั้นตามกฎหมายที่ดิน

ในเขตเนื้อที่ที่ได้มีผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็ก ผู้อื่นจะยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่เหล็กมิได้

ในเขตเนื้อที่ที่มีผู้ที่ยื่นคำขอหรือที่ได้มีผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็ก ผู้อื่นจะยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ที่มีไซแร่เหล็กได้

มาตรา ๔๗ เมื่อได้รับคำขอประทานบัตรแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้รังวัดกำหนดเขต ให้ผู้ยื่นคำขอหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้นำรังวัดตามวันเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเป็นหนังสือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๓

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

อธิบดีมีอำนาจสั่งยกคำขอประทานบัตรเสียได้ เมื่อผู้ยื่นคำขอขาดนัดในการนำรังวัดโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือละเลยเพิกเฉย ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งในการดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อออกประทานบัตร

มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์แก่การรังวัด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และคนงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในที่ดินของผู้มีสิทธิในที่ดินหรือผู้ครอบครองในเวลากลางวันได้ แต่จะต้องแจ้งให้ผู้มีสิทธิในที่ดินหรือผู้ครอบครองทราบเสียก่อน และให้ผู้มีสิทธิในที่ดินหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้นอำนวยความสะดวกตามควรแก่กรณี

ในกรณีต้องสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ในที่ของผู้ใด พนักงานเจ้าหน้าที่และคนงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสร้างหมุดหลักฐานลงได้ตามความจำเป็น

ในการรังวัด เมื่อมีความจำเป็นและโดยสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่และคนงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจที่จะขุดดิน ตัดต้นไม้หรือรานกิ่งไม้ หรือกระทำการอย่างอื่นแก่สิ่งที่เกิดขวางต่อการรังวัดได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงการที่จะให้เจ้าของได้รับความเสียหายน้อยที่สุด

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๔๘ เมื่อได้รังวัดกำหนดเขตแล้ว ให้ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ประกาศโฆษณาการขอประทานบัตรของผู้ยื่นคำขอ โดยปิดไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ ที่ทำการอำเภอและตำบลท้องที่ที่ขอประทานบัตรแห่งหนึ่งฉบับ เมื่อไม่มีผู้โต้แย้งภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันปิดประกาศ ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่จะได้ดำเนินการสำหรับคำขอนั้นต่อไป

มาตรา ๕๐ ถ้าที่ซึ่งขอประทานบัตรเป็นที่อันมิใช่ที่ว่างหรือมีที่อันมิใช่ที่ว่างรวมอยู่ในเขต ผู้ยื่นคำขอต้องแสดงหลักฐานให้เป็นที่พอใจของพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ผู้ขอจะมีสิทธิทำเหมืองในเขตที่นั้นได้

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอนำหนังสืออนุญาตของผู้มีสิทธิในที่นั้นมาแสดงว่า ผู้ขอจะมีสิทธิทำเหมืองได้ หนังสือนั้นต้องมีคำรับรองของนายอำเภอประจำท้องที่ประกอบด้วย

มาตรา ๕๑ เมื่อได้รังวัดกำหนดเขตแล้ว ถ้าผู้ยื่นคำขอประทานบัตรประสงค์จะลงมือทำเหมืองก่อนได้รับประทานบัตร ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราวต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ออกใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว
โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

ใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราวให้มีอายุหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันออก

ผู้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราวมีสิทธิ หน้าที่และความ
รับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับผู้ถือประทานบัตร แต่
จะโอนใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราวมิได้

มาตรา ๕๒ หลักมายเขตเหมืองแร่ หรือหมวดหลักฐาน
การแผนที่ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำไว้ในการรังวัดกำหนดเขต
การทำเหมืองนั้น ถ้ามีการสูญหาย ผู้ถือประทานบัตรมีหน้าที่
ต้องรับผิดชอบสำหรับค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นในการที่จะต้องมี การรังวัดทำ
หลักมายเขตเหมืองแร่หรือหมวดหลักฐานการแผนที่ใหม่

มาตรา ๕๓ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทำ
เหมืองชั่วคราวได้ในกรณีที่มีเหตุที่จะเพิกถอนประทานบัตร
ตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้น

เมื่อรัฐมนตรีได้สั่งเพิกถอนใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว
รายใดแล้ว ให้คำขอประทานบัตรรายนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา ๕๔ รัฐมนตรีเป็นผู้ออกประทานบัตร

ประธานบัตรให้มีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีนับแต่วันออก และ
ในกรณีที่ผู้ขอประธานบัตรได้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว
อยู่ก่อนแล้ว ให้มีอายุประธานบัตรเริ่มต้นนับแต่วันออกใบ
อนุญาตทำเหมืองชั่วคราวฉบับแรก

ในกรณีที่อายุของใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราวรายใดที่ได้
ออกให้แล้วรวมกันมากกว่ากำหนดอายุของประธานบัตรที่จะ
ออกให้ ก็ให้งดการออกประธานบัตรรายนั้น

ประธานบัตรใดได้กำหนดอายุไว้ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี เมื่อ
ผู้ถือประธานบัตรยื่นคำขอต่ออายุก่อนครบกำหนดไม่น้อยกว่า
หนึ่งร้อยแปดสิบวันต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ รัฐมนตรี
จะต่ออายุประธานบัตรให้อีกก็ได้ แต่เมื่อรวมกำหนดเวลา
ทั้งหมดต้องไม่เกินยี่สิบห้าปี

เมื่อผู้ถือประธานบัตรได้ยื่นคำขอต่ออายุตามความใน
วรรคสี่แล้ว แม้ประธานบัตรจะสิ้นอายุแล้ว ก็ให้ผู้นั้นทำเหมือง
ต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ถือประธานบัตร ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งร้อย
แปดสิบวันนับแต่วันประธานบัตรสิ้นอายุ แต่ถ้าทรัพยากรธรณี
ประจำท้องที่ได้มีหนังสือแจ้งการปฏิเสธของรัฐมนตรีไม่ต่ออายุ
ประธานบัตรให้ในระหว่างเวลานั้น ก็ให้ถือว่าสิทธิในการ
ทำเหมืองของผู้นั้นสิ้นสุดลงนับแต่วันรับแจ้งนั้น

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๗

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๕๕ นอกจากค่าธรรมเนียมการออกประทานบัตร ผู้ถือประทานบัตรต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อใช้เนื้อที่ในการทำเหมืองตามจำนวนเนื้อที่ตลอดเขตเหมืองแร่ที่ต่างหาก และต้องชำระล่วงหน้าแต่ละปี

มาตรา ๕๖ สิทธิตามประทานบัตรไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๕๗ ผู้ถือประทานบัตรจะต้องทำเหมืองตามวิธีการทำเหมือง แผนผัง โครงการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในการออกประทานบัตร และถ้าจะมีการเพิ่มเติมชนิดของแร่ที่จะทำเหมืองหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการทำเหมือง แผนผัง โครงการ และเงื่อนไขดังกล่าว ผู้ถือประทานบัตรจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีก่อนจึงจะทำได้

มาตรา ๕๘ การเตรียมการเพื่อการทำเหมือง เช่น การปลูกสร้างอาคาร ขุดทางน้ำ ทำท่าขนบ หรือทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเนื้อที่เพื่อประโยชน์แก่การทำเหมืองรวมถึงการก่อสร้างหรือติดตั้งเครื่องทุ่นแรง ให้ถือว่าเป็นการทำเหมือง

มาตรา ๕๙ การปลูกสร้างอาคารเกี่ยวกับการทำเหมือง การจัดตั้งสถานที่เพื่อการแต่งแร่หรือการเก็บขังน้ำขุ่นข้นหรือมูลดินทรายจะกระทำนอกเขตเหมืองแร่มิได้ เว้นแต่จะได้รับ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๘

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

ใบอนุญาตจากทรัพยากรธรณีประจำท้องถิ่น และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตนั้น

ผู้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อใช้เนื้อที่ในการนั้นเสมือนหนึ่งการใช้เนื้อที่ในการทำเหมือง

มาตรา ๖๐ ผู้ถือประทานบัตรต้องทำเหมืองโดยมีคนงานในการทำเหมือง และเวลาทำการดังนี้

(๑) ต้องมีคนงานทำการทุก ๆ ระยะเวลาสิบสองเดือนเมื่อเฉลี่ยเป็นรายเดือนแล้ว ไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งคนต่อเนื้อที่สองไร่ เศษของสองไร่ให้นับเป็นสองไร่ แต่สำหรับกรณีที่ทำเหมืองใช้เครื่องกลทุ่นแรง ให้คำนวณกำลังของเครื่องกลทุ่นแรงนั้นแทนคนงานที่ต้องมีตามเนื้อที่นั้นได้โดยอัตราหนึ่งแรงม้าต่อแปดคน

(๒) ต้องมีเวลาทำการรวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันในทุก ๆ ระยะเวลาสิบสองเดือน

ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรคนเดียวมีประทานบัตรหลายฉบับ สำหรับประทานบัตรที่มีเขตติดต่อกัน ให้ถือเป็นเหมืองเดียวกันในการมีคนงานทำการและเวลาทำการดังเกณฑ์ที่กล่าวข้างต้น

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

ผู้ถือประทานบัตรหลายคนที่มีเขตเหมืองแร่ติดต่อกันอาจ
ร่วมโครงการทำเหมืองเป็นเหมืองเดียวกันได้ โดยยื่นคำขอและ
รับใบอนุญาตจากทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ ในการนี้ให้ใช้
เกณฑ์ที่มคนงานทำการและเวลาทำการเสมือนเป็นเหมืองเดียวกัน
ดังกล่าวข้างต้น

มาตรา ๖๑ ถ้าผู้ถือประทานบัตรไม่สามารถทำเหมือง
ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐ ได้ ก็ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต
หยุดการทำเหมืองตลอดทั้งเขตหรือบางส่วนของเขตเหมืองแร่
ต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่
จะออกใบอนุญาตหยุดการทำเหมืองให้ผู้ถือประทานบัตรได้
คราวละไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา ๖๒ ห้ามมิให้ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใกล้ทาง
หลวงหรือทางน้ำสาธารณะภายในระยะห้าสิบเมตร เว้นแต่
ประทานบัตรกำหนดไว้ให้ทำได้ หรือได้รับใบอนุญาตจาก
ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข
ที่กำหนดในใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ผู้ถือประทานบัตรปิดกั้นทำลาย หรือ
กระทำด้วยประการใดให้เป็นการเสื่อมประโยชน์แก่ทางหลวง

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๐

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

หรือทางน้ำสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากทรัพยากร
ธรณีประจำท้องที่ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดใน
ใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๖๔ ห้ามมิให้ผู้ถือประทานบัตรท่อน้ำหรือชักน้ำ
จากทางน้ำสาธารณะ ไม่ว่าจะอยู่ภายในหรือภายนอกเขต
เหมืองแร่ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากทรัพยากรธรณีประจำ
ท้องที่ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตนั้น

ถ้าขอรับใบอนุญาตท่อน้ำหรือชักน้ำจากทางน้ำสาธารณะ
ให้แสดงแผนที่และวิธีการที่จะท่อน้ำหรือชักน้ำโดยละเอียด

มาตรา ๖๕ ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่มีอำนาจออก
ใบอนุญาตให้ผู้ถือประทานบัตรในเขตเหมืองแร่รายหนึ่งทำทาง
ไม่ว่าจะเป็นทางบก ทางน้ำ หรือทางถ่ายน้ำขุ่นข้นหรือมูลดิน
ทรายผ่านเขตเหมืองแร่ของผู้ถือประทานบัตรรายอื่นได้ แต่ถ้า
ได้ก่อความเสียหายให้เกิดขึ้นเพราะการนั้น ผู้ถือประทานบัตร
ซึ่งได้รับใบอนุญาตดังกล่าวต้องรับผิดชอบใช้ค่าทดแทน

มาตรา ๖๖ ในกรณีจำเป็นรัฐมนตรีมีอำนาจออกใบอนุญาต
ให้ผู้ถือประทานบัตรในเขตเหมืองแร่รายหนึ่งปล่อยน้ำขุ่นข้น
หรือมูลดินทรายเพื่อเก็บขังในเขตเหมืองแร่ของผู้ถือประทาน
บัตรรายอื่นได้ เมื่อเขตที่จะเก็บขังน้ำขุ่นข้นหรือมูลดินทรายนั้น

เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

คนซึ่งขูดเอาแร่แล้ว หรือเป็นที่ซึ่งไม่มีแร่พอทำเหมือง แต่ถ้า
ได้ก่อความเสียหายให้เกิดขึ้นเพราะการนั้น ผู้ถือประทานบัตร
ซึ่งได้รับใบอนุญาตดังกล่าวต้องรับผิดชอบใช้ค่าทดแทน

ผู้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อใช้
เนื้อที่แทนผู้ถือประทานบัตรรายที่ถูกใช้เนื้อที่สำหรับเนื้อที่ที่ใช้
เก็บขี้แร่ น้ำขุ่นข้นหรือมูลดินทรายนั้น

มาตรา ๖๑ ห้ามมิให้ผู้ถือประทานบัตรปล่อยน้ำขุ่นข้น
หรือมูลดินทราย อันเกิดจากการทำเหมืองออกนอกเขต
เหมืองแร่ เว้นแต่น้ำนั้นจะมีความขุ่นข้นหรือมูลดินทรายไม่เกิน
อัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีจำเป็น รัฐมนตรีมีอำนาจออกใบอนุญาตยกเว้น
การบังคับตามวรรคหนึ่งได้ โดยกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็น
สมควร

มาตรา ๖๒ น้ำขุ่นข้นหรือมูลดินทรายที่ผู้ถือประทานบัตร
ปล่อยออกนอกเขตเหมืองแร่ แม้ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๖๑ แล้ว
ก็ดี ผู้ถือประทานบัตรจะต้องจัดการป้องกันมิให้น้ำขุ่นข้นหรือ
มูลดินทรายนั้นไปทำให้ทางน้ำสาธารณะต้นเขินหรือเสื่อม
ประโยชน์แก่การใช้ทางน้ำนั้น

ในกรณีจำเป็น รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดทางน้ำ
สาธารณะ เพื่อให้ผู้ถือประทานบัตรรายหนึ่งหรือหลายรายใช้

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

เป็นที่สำหรับปล่อยถ่ายน้ำขุ่นข้นหรือมูลดินทราย โดยกำหนดให้ผู้ถือประทานบัตรเสียค่าตอบแทนเพื่อคุ้มค่าบำรุงรักษาและชดใช้ความเสียหาย และกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๘ ในการทำเหมืองหรือแต่งแร่ ห้ามมิให้ผู้ถือประทานบัตรกระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันน่าจะเป็นเหตุให้แร่ที่มีพิษหรือสิ่งอื่นที่มีพิษก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สิน

มาตรา ๓๐ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเขตเหมืองแร่เพื่อตรวจการทำเหมืองได้ตลอดเวลา ให้ผู้ครอบครองเขตเหมืองแร่นั้นอำนวยความสะดวกตามควรแก่กรณี และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือแก่ผู้ถือประทานบัตรให้จัดการป้องกันอันตรายอันอาจเกิดจากการทำเหมืองหรือแต่งแร่ได้

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ทรัพยากรธรณีประจำที่ซึ่งเห็นว่า การทำเหมืองหรือแต่งแร่จะเป็นอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สิน ให้มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือแก่ผู้ถือประทานบัตรให้เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขวิธีการทำเหมืองหรือแต่งแร่ตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายนั้นได้ และมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือ

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

ให้หยุดการทำเหมืองหรือแต่งแร่เสียทั้งสิ้น หรือส่วนหนึ่งส่วนใด
ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๒ บรรดาขุม หลุม หรือปล่อง ที่ไม่ได้ใช้ในการ
ทำเหมืองแล้ว ให้ผู้ถือประทานบัตรจัดการถมหรือทำที่ดินให้
เป็นตามเดิมเสียทุกแห่ง ไม่ว่าประทานบัตรนั้นจะสิ้นอายุแล้ว
หรือไม่ เว้นแต่ประทานบัตรได้กำหนดเป็นอย่างอื่น หรือ
ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่จะได้ส่งเป็นหนังสือกำหนดเป็น
อย่างอื่นด้วยความเห็นชอบของอธิบดี

ในกรณีที่มีได้มีการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ทรัพยากรธรณี
ประจำท้องที่มีอำนาจส่งเป็นหนังสือให้ผู้ถือประทานบัตรนั้น
จัดการถมหรือทำที่ดินให้เป็นตามเดิม ผู้ถือประทานบัตรต้อง
ปฏิบัติให้เสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๑๓ ผู้ถือประทานบัตรมีสิทธิในเขตเหมืองแร่
เฉพาะแต่

(๑) ทำเหมืองและขายแร่ที่ระบุในประทานบัตร ส่วน
แร่อื่นซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการทำเหมืองนั้น ผู้ถือประทาน
บัตรจะขายได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

(๒) ปลูกสร้างอาคารหรือกระทำการอื่นเกี่ยวกับกาทำเหมือง รวมทั้งการแต่งแร่หรือการเก็บขังน้ำขุ่นข้นหรือมูลดินทราย

(๓) ใช้ที่ดินในเขตเหมืองแร่ ที่ขุดเอาแร่แล้วหรือที่มีแร่ไม่สมบูรณ์พอที่จะเปิดการทำเหมือง เพื่อเกษตรกรรมในระหว่างอายุประทานบัตร แต่ทั้งนี้เมื่อสิ้นอายุประทานบัตรแล้วมิให้ถือว่าเป็นการได้มาซึ่งสิทธิครอบครอง

(๔) นำคดีขึ้นสู่ศาลในกรณีที่มีผู้โต้แย้งหรือขัดขวางสิทธิในการทำเหมือง

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ถือประทานบัตรนี้หรือยอมให้ผู้อื่นนำมูลแร่ตลอดจนมูลดินทราย ออกจากเขตเหมืองแร่ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๑๕ ประทานบัตรให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้ถือประทานบัตร และให้คุ้มถึงผู้แทนและลูกจ้างของผู้ถือประทานบัตรด้วย

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ถือประทานบัตรยอมให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมืองไม่ว่าเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของเขตเหมืองแร่ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๗๗ เมื่อผู้ถือประทานบัตรประสงค์จะให้ผู้อื่นรับ
ช่วงการทำเหมือง ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่
ระบุดูกตผู้จะรับช่วงการทำเหมืองในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง
ภายในอายุของประทานบัตรและส่วนของเขตเหมืองแร่ที่จะให้
รับช่วงการทำเหมือง

ถ้ารัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายเป็นผู้ออกใบอนุญาต
ให้มีสิทธิช่วงการทำเหมืองได้ตามที่จะพิจารณาเห็นสมควร
และในการนี้จะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตนั้นก็ให้ ผู้ถือ
ประทานบัตรที่ได้ให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมืองดังกล่าวในวรรค
หนึ่ง คงมีหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมาย และให้ผู้รับ
ช่วงการทำเหมืองนั้นมีสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบ
เสมือนเป็นผู้ถือประทานบัตรด้วย

มาตรา ๗๘ ผู้ถือประทานบัตรผู้ใดประสงค์จะโอน
ประทานบัตรให้แก่ผู้อื่น ให้ผู้ถือประทานบัตรและผู้จะรับโอน
ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่เพื่อเสนอตามลำดับไป
ยังรัฐมนตรี เมื่อรัฐมนตรีได้ส่งอนุญาตให้โอนได้ และเมื่อผู้
ถือประทานบัตรได้ชำระหนี้สินตามพระราชบัญญัตินี้ที่ค้างชำระ
แก่ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่แล้ว จึงจะทำการโอนประทาน
บัตรนั้นได้

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๖

มาตรา ๑๘ ในการโอนประทานบัตร ให้ผู้ถือประทานบัตร และผู้จะรับโอนหรือตัวแทนผู้รับมอบอำนาจ นำประทานบัตร และเอกสารเกี่ยวกับการทำเหมืองมาจดทะเบียนการโอน ต่อที่ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

มาตรา ๒๐ ในการโอนประทานบัตร นอกจากจะต้องเสีย ค่าธรรมเนียมในการยื่นคำขอโอนและค่าธรรมเนียมการโอนแล้ว ผู้โอนจะต้อง เสียค่าธรรมเนียม ในคำตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองที่ตนพึงได้รับอีกด้วย

ค่าธรรมเนียมในคำตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง ให้เรียกเก็บเฉพาะแต่ในส่วนที่เป็นคำตอบแทนการ โอนสิทธิทำเหมือง ตามประทานบัตร โดยไม่รวมถึงคำตอบแทนการ โอนทรัพย์สินอื่น

ในกรณีที่ผู้โอนแจ้งว่า ไม่มีคำตอบแทนการ โอนสิทธิทำเหมือง หรือในกรณีที่ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่เห็นว่าคำตอบ แทนการโอนสิทธิทำเหมืองที่แจ้งต่ำกว่าที่ควร ให้ทรัพยากรธรณี ประจำท้องที่ประเมินค่าสิทธิทำเหมืองที่จะโอนตามหลักเกณฑ์ที่ อธิบดีกำหนด และให้นำจำนวนเงินค่าสิทธิทำเหมืองตามที่ ประเมินนั้นมาคำนวณเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในคำตอบแทนการ โอนสิทธิทำเหมืองตามที่ประเมินนั้น

๓๓. การโอนประธานบัตรอันเป็นการให้โดยเสนาหาแก่บิดา มารดา สามี ภริยา หรือผู้สืบสันดานของผู้โอนเอง ไม่ต้องเสีย

- ค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง

๓๔. มาตรา ๘๑ ในกรณีที่ผู้ถือประธานบัตรตาย ให้ทายาทยื่น คำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่เพื่อรับโอนประธานบัตรโดยการตกทอดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันผู้ถือประธานบัตรตาย มิฉะนั้นให้ถือว่าประธานบัตรนั้นสิ้นอายุเมื่อครบเก้าสิบวันนั้น

๓๕. การโอนประธานบัตรโดยการตกทอด ผู้รับโอนไม่ต้องเสีย ค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง

๓๖. ในกรณีที่ทายาทของผู้ถือประธานบัตรยื่นคำขอรับโอน ประธานบัตรโดยการตกทอดภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ก็ให้ผู้นั้นทำเหมืองต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ถือประธาน บัตร แต่ถ้ารัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่าทายาทนั้นไม่สมควรจะเป็น ผู้รับโอนประธานบัตร รัฐมนตรีจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้รับโอน ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าประธานบัตรนั้นสิ้นอายุนับแต่วัน รับแจ้งคำสั่งนั้นจากทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

๓๗. ในกรณีที่ผู้ถือประธานบัตรถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความ สมารถ ให้นำความในสามวรรคก่อนมาใช้บังคับแก่ผู้อนุบาล โดยอนุโลม

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๘๒ ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาถูกศาลพิพากษาให้ล้มละลาย ประทานบัตรนั้นเป็นอันสิ้นอายุ

มาตรา ๘๓ ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรเป็นนิติบุคคลและสภาพนิติบุคคลสิ้นสุดลง ประทานบัตรนั้นเป็นอันสิ้นอายุ

มาตรา ๘๔ ผู้ถือประทานบัตรอาจเวนคืนประทานบัตรได้โดยยื่นคำขอและมอบประทานบัตรต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ ในกรณีเช่นนี้ให้ประทานบัตรนั้นสิ้นอายุเมื่อครบกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ได้รับคำขอเวนคืนประทานบัตรนั้น เว้นแต่ผู้ถือประทานบัตรกับทรัพยากรธรณีประจำท้องที่จะตกลงกันให้สิ้นอายุในระยะเวลา น้อยกว่านั้น

มาตรา ๘๕ ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตร ไปเสียจากภูมิคุ้มกันหรือถิ่นที่อยู่ และทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ไม่อาจติดต่อถึงได้ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนประทานบัตรนั้นเสียได้

มาตรา ๘๖ ผู้ถือประทานบัตรใดไม่ชำระหนี้อันพึงต้องชำระตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ได้บอกกล่าวเป็นหนังสือให้ชำระแล้ว และไม่ชำระภายใน

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

ทำสืบวันนับแต่วันรับคำบอกกล่าว รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิก
ถอนประทານบัตรนั้นเสียได้

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนประทาน
บัตรใด ประทานบัตรนั้นเป็นอันสิ้นอายุนับแต่วันรับแจ้งคำสั่ง
นั้นจากทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

มาตรา ๘๘ เมื่อประทานบัตรใดสิ้นอายุ ให้ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรยื่นคำขอ
ต่ออายุและยังมีได้มีการปฏิเสธของรัฐมนตรีตามมาตรา ๕๔

หมวด ๕

การขุดหาแร่รายย่อยและการร่อนแร่

มาตรา ๘๙ ห้ามมิให้ผู้ใดขุดหาแร่รายย่อยหรือร่อนแร่
เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือใบอนุญาต
ร่อนแร่

มาตรา ๙๐ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตขุดหาแร่ราย
ย่อยหรือใบอนุญาตร่อนแร่ ให้ยื่นคำขอต่อนายอำเภอท้องที่
แล้วให้นายอำเภอท้องที่ส่งเรื่องไปให้ทรัพยากรธรณีประจำ
ท้องที่หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายพิจารณาออกใบอนุญาต

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่หรือผู้ที่อธิบัตินมอบหมายเป็นผู้
ออกใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยหรือใบอนุญาตร่อนแร่ และจะ
กำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตก็ได้

ใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือใบอนุญาตร่อนแร่ ให้มี
อายุเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ออก

มาตรา ๘๑ หลักเกณฑ์และวิธีการในการออกใบอนุญาต
ขุดหาแร่รายย่อยหรือใบอนุญาตร่อนแร่ การพักใช้ใบอนุญาต
และการเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

หมวด ๖

การซื้อแร่ การขายแร่และการเก็บแร่

มาตรา ๘๒ ห้ามมิให้ผู้ใดซื้อแร่เพื่อประกอบธุรกิจ เว้น
แต่จะได้รับใบอนุญาตซื้อแร่จากทรัพยากรธรณีประจำท้องที่
หรือเป็นการซื้อแร่จากผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือ
เป็นการซื้อโลหะที่ได้จากโลหกรรม

มาตรา ๘๓ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตซื้อแร่ ให้ยื่น
คำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ที่ผู้ขอจะตั้งสถานที่ซื้อแร่

ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่เป็นผู้ออกใบอนุญาตซื้อแร่ ใน
การนี้ให้กำหนดสถานที่ซื้อแร่ และจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ใน
ใบอนุญาตซื้อแร่ก็ได้

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

ใบอนุญาตซื้อแร่ให้ม้อายเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปี
ที่
ออก

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ซื้อแร่ในที่อื่น
นอกสถานที่ที่ระบุในใบอนุญาตซื้อแร่ เว้นแต่จะได้รับใบ
อนุญาตซื้อแร่นอกสถานที่จากทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

ถ้าผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่นอกสถานที่ผู้ใดประสงค์จะให้
ผู้อื่นรับซื้อแร่นอกสถานที่ให้แก่ตน จะต้องระบุชื่อผู้รับซื้อแร่
นั้นเพื่อขอรับใบอนุญาตซื้อแร่นอกสถานที่ด้วย

การขอและการออกใบอนุญาตซื้อแร่นอกสถานที่ ให้นำ
มาตรา ๕๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ใบอนุญาตซื้อแร่นอกสถานที่ให้สิ้นอายุพร้อมกับใบอนุญาต
ซื้อแร่

มาตรา ๕๕ ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ต้องแสดงใบอนุญาตนั้น
ไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ระบุในใบอนุญาตซื้อแร่ และในกรณี
ที่ได้รับใบอนุญาตซื้อแร่นอกสถานที่ต้องแสดงรายชื่อผู้ที่จะ
ให้รับซื้อแร่นอกสถานที่ให้แก่ตนถ้ามี ไว้ในที่ที่แสดงใบอนุญาต
ซื้อแร่ด้วย

ผู้ซื้อแร่นอกสถานที่ที่ระบุในใบอนุญาตซื้อแร่ต้องมีใบ
อนุญาตซื้อแร่นอกสถานที่ติดตัวไปด้วยในขณะที่ซื้อแร่

มาตรา ๘๖ ใบอนุญาตซื้อแร่จะโอนกันมิได้

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ตาย ถ้าทายาท หรือผู้จัดการมรดกประสงค์จะซื้อแร่ต่อไปตามใบอนุญาต ให้ยื่น คำขอซื้อแร่ตาม ใบอนุญาตของผู้ตายภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันผู้รับใบอนุญาตตาย พร้อมกับแสดงสิทธิในการรับ มรดกหรือจัดการมรดกนั้น ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่มีอำนาจ สั่งอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอซื้อแร่ต่อไปตามใบอนุญาตนั้นได้

ในกรณีที่ทายาทหรือผู้จัดการมรดก ได้ยื่นคำขอซื้อแร่ตาม ใบอนุญาตของผู้ตายภายในกำหนดดังกล่าวในวรรคหนึ่งก็ให้ ทายาทหรือผู้จัดการมรดกนั้นซื้อแร่ต่อไปได้จนกว่าทรัพยากร ธรณีประจำท้องที่สั่งไม่อนุญาต ถ้าไม่มีทายาทหรือผู้จัดการ มรดกยื่นคำขอซื้อแร่ตามใบอนุญาตของผู้ตายภายในกำหนด ดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ใบอนุญาตซื้อแร่นั้นเป็นอันสิ้นอายุ นับ แต่วันครบกำหนดสามสิบวันจากวันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความ สามารถ ให้นำความในสองวรรคก่อนมาใช้บังคับแก่ผู้อนุญาต โดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาถูกศาล พิพากษาให้ล้มละลาย ใบอนุญาตซื้อแร่นั้นเป็นอันสิ้นอายุ

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๓

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่เป็นนิติบุคคลและสภาพนิติบุคคลสิ้นสุดลง ใบอนุญาตซื้อแร่นั้นเป็นอันสิ้นอายุ

มาตรา ๘๘ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่นอกสถานที่ซื้อแร่ เว้นแต่ผู้ขายแร่จะได้

(๑) มอบเอกสารตามแบบพิมพ์ของกรมทรัพยากรธรณี ให้ เพื่อแสดงว่าแร่ที่ขายนั้นเป็นแร่ที่ได้มาโดยประทานบัตรหรือใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราวเลขที่เท่าใด และมีลายมือชื่อของผู้ถือประทานบัตร หรือของผู้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราวนั้น หรือของตัวแทนซึ่งได้จดทะเบียนไว้ ต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ในเอกสารนั้น

(๒) มอบเอกสารตามแบบพิมพ์ของกรมทรัพยากรธรณี ให้ เพื่อแสดงว่า แร่ที่ขายนั้นเป็นแร่ของผู้ขายแร่ซึ่งเป็นผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ที่ได้มาโดยใบอนุญาตเลขที่เท่าใด และมีลายมือชื่อของผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ หรือของตัวแทนซึ่งได้จดทะเบียนไว้ ต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ในเอกสารนั้น

(๓) มอบเอกสารแสดงว่าเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากอธิบดี ในกรณีพิเศษเฉพาะครั้งที่ขายนั้น หรือ

(๔) แสดงใบอนุญาตร่อนแร่ และแสดงได้ว่าแร่ที่ขายนั้นเป็นแร่ที่ได้มาโดยไม่เกินปริมาณตามใบอนุญาตนั้น

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๔

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

เอกสารที่ผู้ขายแรมมอบให้ตาม (๑) (๒) หรือ (๓) นั้น ผู้รับใบอนุญาตขอแรมต้องเก็บไว้เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ตลอดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันขอแรม

เอกสารที่ผู้ขายแรมแสดงตาม (๔) ให้ผู้รับใบอนุญาตขอแรมบันทึกการขอแรมนั้นลงไว้ในรายการขายแรมในใบอนุญาตก่อนแรมแล้วคืนใบอนุญาตนั้นให้ผู้รับใบอนุญาตก่อนแรมไปทันที

มาตรา ๘๘ ห้ามมิให้ผู้ใดขายแรม เว้นแต่ผู้นั้นเป็น

(๑) ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวซึ่งได้จดทะเบียนไว้ต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ขายแรมที่ได้มาจากการทำเหมืองตามประทานบัตรหรือใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราวนั้น

(๒) ผู้รับใบอนุญาตขอแรม หรือตัวแทนซึ่งได้จดทะเบียนไว้ต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

(๓) ผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือเป็นเจ้าของแร่ซึ่งแร่ นั้นได้มาจากผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย

(๔) ผู้รับใบอนุญาตก่อนแรม

(๕) ผู้รับอนุญาตจากอธิบดีในกรณีพิเศษเฉพาะครั้งที่ขายนั้น หรือ

(๖) ผู้ขายโลหะที่ได้จากโลหกรรม

มาตรา ๑๐๐ ห้ามมิให้ผู้มีสิทธิขายแร่ตามมาตรา ๕๕ ขายแร่
แก่บุคคลใด นอกจากผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่หรือผู้รับใบอนุญาต
ผู้จำหน่ายออกสถานที่ เว้นแต่เป็นแร่ที่ได้มาจากการขุดหาแร่ราย
ช้อยหรือเป็นโลหะที่ได้ จาก โลหกรรมหรือเป็นแร่ที่ส่งขายนอก
ราชอาณาจักรโดยตรง

มาตรา ๑๐๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเก็บแร่ในทางธุรกิจ ณ ที่ใด ๆ
เว้นแต่จะเก็บในสถานที่ซึ่งผู้เก็บได้รับอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่
จากทรัพยากรธรณีประจำท้องถิ่น หรือเป็นแร่ที่มีไว้ในครอบครอง
ได้ตามมาตรา ๑๐๕

มาตรา ๑๐๒ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตตั้งสถานที่
เก็บแร่ ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องถิ่น

ทรัพยากรธรณีประจำท้องถิ่นเป็นผู้ออกใบอนุญาตตั้งสถานที่
ที่เก็บแร่ และจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตก็ได้

ใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ให้มีอายุเพียงวันที่ ๓๑
ธันวาคมของปีที่ออก

มาตรา ๑๐๓ อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออก
ให้ตามความในหมวดนี้เมื่อปรากฏว่าได้มีการฝ่าฝืนบทแห่ง
พระราชบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือมีเหตุอัน
กระทบถึงความปลอดภัยหรือความผาสุกของประชาชน

คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้แจ้งไปยังผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าใบอนุญาตนั้นเป็นอันสิ้นอายุนับแต่วันรับแจ้งคำสั่งนั้น

ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนต่อรัฐมนตรี โดยยื่นต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว จะขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดสองปี นับแต่วันถูกเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๗

การชำระค่าภาคหลวงแร่ การมีแร่ไว้ในครอบครอง

และการขนแร่

มาตรา ๑๐๔ ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว หรือผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัตต์ราค่าภาคหลวงแร่ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วนตามปริมาณแร่ก่อนที่จะขนแร่ออกจากเขตเหมืองแร่หรือเขตที่ได้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว

(๒) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตขอแร่ได้ขอแร่จากผู้รับใบอนุญาตก่อนแร่ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ที่ขอในเดือนที่แล้วมาภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดจากเดือนที่ขอ

(๓) ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว หรือผู้รับใบอนุญาตขอแร่ ขนแร่ไปยังเขตแต่งแร่หรือเขตโลหกรรม บุคคลดังกล่าวจะขอผลการชำระค่าภาคหลวงแร่ไว้ก่อนจนกว่าจะแต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมนั้นแล้วเสร็จก็ได้ แต่ต้องวางเงินประกันการชำระค่าภาคหลวงแร่ไว้ต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ตามที่ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่กำหนด

มาตรา ๑๐๕ ห้ามมิให้ผู้ใดมีแร่ไว้ในครอบครองแต่ละชนิดเกินกว่าสองกิโลกรัม เว้นแต่

- (๑) เป็นแร่ที่ได้รับใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครอง
 - (๒) เป็นแร่ที่ได้มาจากการสำรวจแร่เพื่อการวิเคราะห์
 - (๓) ในเขตเหมืองแร่หรือเขตที่ได้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว
 - (๔) ในสถานที่เก็บแร่ตามใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่
 - (๕) ในระหว่างขนแร่หรือในสถานที่พักแร่ตามที่กำหนด
- ในใบอนุญาตขนแร่

(๖) ในสถานที่ขอแร่ตามใบอนุญาตขอแร่

(๗) เป็นแร่ในเขตแต่งแร่หรือเขตโลหกรรม ซึ่งได้มาตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตแต่งแร่ หรือใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

(๘) เป็นแร่ที่ได้มาตามใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือใบอนุญาตร่อนแร่

(๙) เป็นแร่ที่มีไว้ในครอบครองเพื่อการศึกษาหรือวิจัยของส่วนราชการ องค์การของรัฐหรือสถาบันการศึกษา หรือ

(๑๐) เป็นแร่ในสภาพวัตถุสำเร็จรูปที่เป็นเครื่องใช้เครื่องประดับ ปฏิกิริยา หรือผลผลิตจากกรรมวิธีของโลหกรรมหรืออุตสาหกรรม

มาตรา ๑๐๖ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครอง ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่เป็นผู้ออกใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครอง ในการนี้ให้กำหนดสถานที่ที่จะมีแร่นั้นไว้ในครอบครอง และจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตนั้นก็

ผู้รับใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครอง จะมีแร่ไว้ในครอบครองได้แต่เฉพาะในสถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองนั้นเท่านั้น ในกรณีนี้ผู้รับใบอนุญาตมีแร่ไว้ใน

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

ครอบครองไม่ต้องรับใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ แต่ต้องได้รับใบอนุญาตขนแร่เมื่อจะขนแร่ออกจากสถานที่นั้น

- ใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองให้มีอายุเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ออก

มาตรา ๑๐๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองตาย ให้ถือว่าผู้มีแร่ในไว้ในครอบครองเป็นผู้รับใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองตามใบอนุญาตนั้นต่อไปจนกว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

มาตรา ๑๐๘ ห้ามมิให้ผู้ใดขนแร่ในที่ใด เว้นแต่

- (๑) เป็นแร่ที่ได้รับใบอนุญาตขนแร่
- (๒) เป็นแร่ที่ได้มาจากการสำรวจแร่เพื่อการวิเคราะห์
- (๓) เป็นการขนแร่ในเขตเหมืองแร่หรือเขตที่ได้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราวในเขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม ภายในสถานที่ขอร่ตามใบอนุญาตขอร่ สถานที่เก็บแร่ หรือสถานที่พักแร่
- (๔) ในกรณีขนแร่ของผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือผู้รับใบอนุญาตร่อนแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตขอร่แร่นอกสถานที่

(๕) เป็นแร่ของเจ้าของแร่ ซึ่งแร่ นั้นได้มาจากผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย

(๖) เป็นแร่ที่ขุดแต่ละชนิดไม่เกินกว่าสองกิโลกรัม

(๗) เป็นแร่เพื่อการศึกษาหรือวิจัยของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐหรือสถาบันการศึกษา

(๘) เป็นแร่ในสภาพวัตถุสำเร็จรูปที่เป็นเครื่องใช้ เครื่องประดับ ปฏิกิริยากร หรือผลผลิตจากกรรมวิธีของอุตสาหกรรม หรือ

(๙) เป็นโลหะที่ได้จากโลหกรรม นอกจากเป็นการขนออกจากเขตโลหกรรม

มาตรา ๑๐๘ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตขุดแร่ ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ และต้องแสดงหลักฐานว่า แร่ที่ขอรับใบอนุญาตขุดแร่ นั้นได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ หรือได้วางเงินประกันการชำระค่าภาคหลวงแร่ครบถ้วนแล้ว

ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่เป็นผู้ออกใบอนุญาตขุดแร่ และจะกำหนดเงื่อนไขใดๆ ในใบอนุญาตนั้นก็ได้

มาตรา ๑๑๐ ผู้รับใบอนุญาตขุดแร่จะขนแร่จากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่งตามที่กำหนดในใบอนุญาตได้แต่ละคราว เฉพาะตามปริมาณที่กำหนดในใบอนุญาต ถ้าปรากฏว่าแร่ที่ขุด

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

นั้นมีปริมาณเกินกว่าที่กำหนดเพียงไม่เกินร้อยละห้า ให้ถือว่า
แร่นั้นเป็นแร่ที่ขุดตามที่ได้รับใบอนุญาตให้ขุด แต่ผู้รับใบอนุญาต

- ขนแร่ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ในปริมาณที่เกินนั้น
แต่ถ้าแร่นั้นนั้นมีปริมาณเกินกว่าร้อยละห้า ให้ถือว่าแร่ที่ขุด
ทั้งสิ้นนั้นเป็นแร่ที่ขุดโดยไม่ได้รับใบอนุญาต

มาตรา ๑๑๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑๒ ผู้รับใบอนุญาต
ขนแร่จะขนแร่ได้แต่เฉพาะตามชนิดและสภาพที่ระบุในใบ
อนุญาต ถ้ามีแร่ชนิดอื่นเจือปนกับแร่ที่ขุดอันมิใช่เป็นแร่ที่มีเจือ
ปนอยู่ตามธรรมชาติ ให้ถือว่าแร่ที่ขุดทั้งสิ้นนั้นเป็นแร่ที่ขุดโดย
ไม่ได้รับใบอนุญาต

มาตรา ๑๑๒ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตขนแร่ขนแร่ที่มีแร่ชนิด
อื่นเจือปนอยู่ตามธรรมชาติถ้าแร่ที่เจือปนนั้นเป็นแร่ที่ได้กำหนด
ชนิดและปริมาณการเจือปนไว้ในกฎกระทรวง เว้นแต่ใน
ใบอนุญาตจะได้ระบุชนิดของแร่ที่เจือปนนั้นไว้ และผู้รับใบ
อนุญาตขนแร่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
ด้วย

ในกรณีขนแร่ที่มีแร่ชนิดอื่นเจือปนอยู่โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติ
ในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าแร่ที่ขุดทั้งสิ้นนั้นเป็นแร่ที่ขุดโดยไม่ได้อ
รับใบอนุญาต

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๒

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๑๑๓ ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรคนเดียวมีประทานบัตรหลายฉบับที่มีเขตติดต่อกัน หรือในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรหลายคนโดยเขตเหมืองแร่เหล่านั้นติดต่อกัน และได้รับอนุญาตจากทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ให้ร่วมโครงการทำเหมืองเดียวกันแล้ว เพื่อประโยชน์ตามความในหมวดนี้ ให้ถือว่าเขตเหมืองแร่เหล่านั้นเป็นเขตเดียวกัน

หมวด ๘

การแต่งแร่

มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดแต่งแร่ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ หรือเป็นผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราวซึ่งแต่งแร่ภายในเขตเหมืองแร่หรือเขตที่ได้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว

ให้นำมาตรา ๑๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตแต่งแร่ ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่เป็นผู้ออกใบอนุญาตแต่งแร่ และจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตก็ได้

ใบอนุญาตแต่งแร่ให้มีอายุเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปี
ออก

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๓

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๑๑๖ ในการแต่งแร่ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่กระทำหรือละเว้นกระทำการใด อันน่าจะเป็นเหตุให้แร่ที่มีพิษหรือสิ่งอื่นที่มีพิษก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืชหรือทรัพย์สิน

มาตรา ๑๑๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในเขตแต่งแร่เพื่อตรวจการแต่งแร่ได้ตลอดเวลา ให้ผู้ครอบครองเขตแต่งแร่นั้นอำนวยความสะดวกตามควรแก่กรณี และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือแก่ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ให้จัดการป้องกันอันตรายอันอาจเกิดจากการแต่งแร่ได้

มาตรา ๑๑๘ ในกรณีที่ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่เห็นว่าการแต่งแร่จะเป็นอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืชหรือทรัพย์สิน ให้มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือแก่ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ให้เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขวิธีการแต่งแร่ตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายนั้นได้ และมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือหรือให้หยุดการแต่งแร่เสียทั้งสิ้นหรือส่วนหนึ่งส่วนใดได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๑๙ อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแต่งแร่เมื่อปรากฏว่าได้มีการฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือมีเหตุอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือความผาสุกของประชาชน

คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้แจ้งไปยังผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าใบอนุญาตนั้นเป็นอันสิ้นอายุนับแต่วันรับแจ้งคำสั่งนั้น

ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนต่อรัฐมนตรี โดยยื่นต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว จะขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันถูกเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๕

การประกอบโลหกรรม

มาตรา ๑๒๐ การประกอบโลหกรรมแร่ชนิดใดปริมาณการผลิตขนาดใดและโดยกรรมวิธีใด จะให้อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบโลหกรรมที่อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบโลหกรรมที่กำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒๒ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตประกอบ
โลหกรรม ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

อธิบดีเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบโลหกรรม และจะ
กำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตก็ได้

ใบอนุญาตประกอบโลหกรรมให้มีอายุตามที่กำหนดในใบ
อนุญาต แต่ไม่เกินยี่สิบห้าปีนับแต่วันออก และจะต่ออายุก็ได้
แต่ต้องกำหนดเวลาไม่เกินยี่สิบห้าปีนับแต่วันต่อ

มาตรา ๑๒๓ ในการประกอบโลหกรรม ห้ามมิให้ผู้รับ
ใบอนุญาตประกอบโลหกรรมกระทำหรือละเว้นกระทำการใด
อันน่าจะเป็นเหตุให้แร่ที่มีพิษหรือสิ่งอื่นที่มีพิษก่อให้เกิด
อันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืชหรือทรัพย์สิน

มาตรา ๑๒๔ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเขต
โลหกรรมเพื่อตรวจการประกอบโลหกรรมได้ตลอดเวลา ให้ผู้
ครอบครองเขตโลหกรรมนั้นอำนวยความสะดวกตามควรแก่
กรณี และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือแก่ผู้รับ
ใบอนุญาตประกอบโลหกรรมให้จัดการป้องกันอันตราย อัน
อาจเกิดจากการประกอบโลหกรรมได้

มาตรา ๑๒๕ ในกรณีที่ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่เห็นว่า
การประกอบโลหกรรมจะเป็นอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืชหรือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๖

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

ทรัพย์สิน ให้มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือแก่ผู้รับใบอนุญาตประกอบ
โลหกรรมให้เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขวิธีการประกอบโลหกรรม
ตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายนั้นได้ และมีอำนาจสั่ง
เป็นหนังสือให้หยุดการประกอบโลหกรรมเสียทั้งสิ้นหรือส่วน
หนึ่งส่วนใดได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๒๖ อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
ประกอบโลหกรรม เมื่อปรากฏว่าได้มีการฝ่าฝืนบทแห่งพระราช
บัญญัตินี้หรือเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือมีเหตุอันกระทบถึง
ความปลอดภัยหรือความผาสุกของประชาชน

คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้แจ้งไปยังผู้รับใบอนุญาต และ
ให้ถือว่าใบอนุญาตนั้นเป็นอันสิ้นอายุนับแต่วันรับแจ้งคำสั่งนั้น

ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์
คำสั่งเพิกถอนต่อรัฐมนตรี โดยยื่นต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่
ภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรี
ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ได้มีการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต่อ
รัฐมนตรี ผู้อุทธรณ์อาจร้องขออนุญาตต่อรัฐมนตรีเพื่อดำเนิน
การประกอบโลหกรรมตามใบอนุญาตนั้นไปพลางก่อนในระหว่าง
รอคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีได้ คำสั่งอนุญาตให้ดำเนินการ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๗

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

ประกอบโทษกรรมไปพลางก่อนนั้น รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไข
ใดๆ ก็ได้

หมวด ๑๐

การคืนค่าภาคหลวงแร่

มาตรา ๑๒๗ แร่ที่ได้ชำระค่าภาคหลวงแร่แล้ว เมื่อผู้ใช้
แร่นั้นพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจรัฐมนตรีได้ว่า แร่นั้นได้นำไปใช้
ภายในประเทศเพื่ออุตสาหกรรมอันมิใช่โลหกรรม หรือแร่นั้น
ได้นำไปใช้ภายในประเทศเพื่อพลังงาน รัฐมนตรีมีอำนาจสั่ง
ให้คืนค่าภาคหลวงแร่ให้แก่ผู้ใช้นั้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
อัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ใดประสงค์จะรับคืนค่าภาคหลวงแร่ ให้ยื่นคำขอต่อ
ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ที่ใช้นั้น

หมวด ๑๑

การนำเข้าหรือการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๑๒๘ การนำเข้าหรือการส่งออกนอกราชอาณาจักร
ซึ่งแร่ชนิดใด ในสภาพอย่างไร ปริมาณเท่าใด จะให้อยู่ในความ
ควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๘

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๑๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตนำเข้าในราชอาณาจักร หรือใบอนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๑๓๐ ผู้ใดประสงค์จะนำเข้าหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเป็นผู้ออกใบอนุญาตนำเข้าในราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร และจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตก็ได้

เงื่อนไขตามวรรคสองจะกำหนดให้รวมถึงวิธีการซื้อขายและการใช้แร่ที่จะนำเข้าหรือจะส่งออกนอกราชอาณาจักรด้วยก็ได้

มาตรา ๑๓๑ เมื่อมีเหตุอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือเศรษฐกิจของประเทศ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนำเข้าในราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรเมื่อใดก็ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๘

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

หมวด ๑๒

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๓๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๑ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามมาตรา ๔๘ มาตรา ๗๐ มาตรา ๑๑๗ หรือมาตรา ๑๒๔ ถ้าการกระทำนั้นไม่ถึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๖๐

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๑๓๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท
และรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนประธานบัตรนั้นเสียได้

มาตรา ๑๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐
มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘
มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๔ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด
ตามมาตรา ๕๘ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๗
มาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๗๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
สองพันบาท และรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนประธานบัตร
นั้นเสียได้

มาตรา ๑๓๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
สองพันบาท และต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการทำที่ดินนั้น
ให้เป็นตามเดิม

มาตรา ๑๔๐ ผู้ถือประธานบัตรผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และรัฐมนตรีมีอำนาจ
สั่งเพิกถอนประธานบัตรนั้นเสียได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๖๑

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๑๔๑ ผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับช่วงการทำเหมือง
ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๑๓ ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๕ หรือไม่ปฏิบัติตาม
เงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๕ หรือ
มาตรา ๑๐๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ
ไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตาม
มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๑๐๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
สองพันบาท

มาตรา ๑๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๑๐๐
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๖๒

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ หรือ
มาตรา ๑๐๘ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๑๐๖
หรือมาตรา ๑๐๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท.

มาตรา ๑๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๔ หรือมาตรา ๑๒๑
หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๑๑๕ หรือ
มาตรา ๑๒๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๕๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๖ หรือมาตรา ๑๒๓
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๑๘ หรือมาตรา ๑๒๕ ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๕ หรือไม่ปฏิบัติตาม
เงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๑๓๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการสุสกากร และอำนาจ
พนักงานสุสกากรตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น เฉพาะอย่างยิ่ง
ที่ว่าด้วยการตรวจ การยึดและริบของ การจับกุมผู้กระทำความผิด
การแสดงเท็จ และการฟ้องร้องให้นำมาใช้บังคับแก่การนำเข้า

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

หรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งแรที่อยู่ในความควบคุมตาม
มาตรา ๑๒๘ ด้วย

มาตรา ๑๕๓ การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
ที่ก่อระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกิน
สองพันบาท ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้

มาตรา ๑๕๔ บรรดาแร่ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ
ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใดๆ ซึ่งบุคคลได้มา ได้ใช้ในการ
กระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำ
ความผิดตามมาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ มาตรา
๑๓๘ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๕ มาตรา ๑๔๗
มาตรา ๑๔๘ หรือมาตรา ๑๕๒ ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูก
ลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้อื่น
ซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด

มาตรา ๑๕๕ ในกรณีที่มิให้นำจับผู้กระทำความผิดตาม
มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๕ มาตรา
๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ หรือมาตรา ๑๕๒ เมื่อพนักงานอัยการร้องขอ
ต่อศาล ให้ศาลมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนจากเงินค่าปรับที่
ชำระต่อศาลกึ่งหนึ่งแก่ผู้นำจับ แต่ถ้าคดีถึงที่สุดโดยคำสั่งของ
พนักงานผู้มีหน้าที่สอบสวนและเปรียบเทียบคดีอาญา ให้

ฉบับพิเศษ หน้า ๖๔

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

พนักงานเปรียบเทียบดังกล่าวจ่ายเงินคืนบนจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระกึ่งหนึ่งแก่ผู้นำจับ และในกรณีที่ผู้นำจับหลายคน ให้แบ่งเงินคืนบนนั้นให้ได้รับคนละเท่า ๆ กัน

ในกรณีที่ไม่มีชำระเงินค่าปรับต่อศาล ให้จ่ายเงินคืนบนจำนวนกึ่งหนึ่งของค่าปรับที่ศาลพิพากษาจากของกลางที่ศาลสั่งริบและขายได้

หมวด ๑๓

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๕๖ บทบัญญัติในมาตรา ๘๘ เฉพาะกรณีขูดหาแร่รายย่อย มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๔ มิให้ใช้บังคับจนกว่าจะพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๕๗ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วยการทำเหมืองแร่และใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษายังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕๘ ในระหว่างที่ยังมิได้ตรากฎหมายว่าด้วยปีโตร
เลียมออกใช้บังคับ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้
บังคับเกี่ยวกับปีโตรเลียมไปพลางก่อนโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕๙ ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจ
ปีโตรเลียม ให้ยื่นคำขอต่อบริบดี พร้อมกับแผนที่แสดงเขต
ที่จะขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจปีโตรเลียม

มาตรา ๑๖๐ ผู้ใดประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมือง
ปีโตรเลียม ให้ยื่นคำขอต่อบริบดี พร้อมกับแผนที่แสดงเขต
ที่จะขอประทานบัตร

มาตรา ๑๖๑ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุ
เบกษากำหนดเขตพื้นที่ อายุ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและ
การเรียกผลประโยชน์ตอบแทนที่จะให้แก่รัฐในการออกอาชญา
บัตรผูกขาดสำรวจปีโตรเลียม และการออกประทานบัตร
ทำเหมืองปีโตรเลียมแตกต่างไปจากบทแห่งพระราชบัญญัตินี้
เป็นพิเศษได้

มาตรา ๑๖๒ ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจปีโตรเลียม
ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมเพื่อใช้เนื้อที่ตามมาตรา ๒๖

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

ผู้รับใบอนุญาตทำเหมืองปิโตรเลียมชั่วคราวหรือผู้ถือ
ประทานบัตรทำเหมืองปิโตรเลียม ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียม
เพื่อใช้เนื้อที่ตามมาตรา ๕๕

มาตรา ๑๖๓ บรรดาประทานบัตร อาชญาบัตร หรือใบ
อนุญาต ที่ได้ออกให้ตามกฎหมายที่ถูยกเลิกตามมาตรา ๓
ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นประทานบัตร
อาชญาบัตร หรือใบอนุญาตออกตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่า
จะสิ้นอายุ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

เลขลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
๑	ค่าคำขอ ฉบับละ	๒๐ บาท
๒	ค่าอาชญาบัตรสำรวจแร่ ฉบับละ	๒๐ บาท
๓	ค่าอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ฉบับละ	๑๕๐ บาท
๔	ค่าประทานบัตร แปลงละ	๒๐๐ บาท
๕	ค่าใบอนุญาต ฉบับละ	๕๐๐ บาท
๖	ค่าใช้เนื้อที่ (ก) ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ที่มีใช้แร่เหล็กทุก ๒๐ ไร่ หรือเศษของ ๒๐ ไร่ ปีดะ (ข) ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ เหล็กทุก ๑ ไร่ หรือเศษของ ๑ ไร่ ปีดะ	๓ บาท ๖ สตางค์ แต่ไม่ต่ำกว่า ๒๕,๐๐๐ บาท และไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
๗	(ก) ตามประทานบัตรหรือตามใบอนุญาต ทำเหมืองชั่วคราว ทุก ๑ ไร่ หรือเศษของ ๑ ไร่ ปีดะ	๔ บาท
๘	ค่ารังวัด ตามความยาวของระยะที่รังวัด ทุก ๔๐ เมตร หรือเศษของ ๔๐ เมตร	๖ บาท
๙	ค่าเขียนหรือจำลองแผนที่ ๕๐ ตารางเซนติเมตร แรกหรือต่ำกว่า แต่ละแปลง ทุก ๕๐ ตารางเซนติเมตรต่อไป หรือเศษของ ๕๐ ตารางเซนติเมตร	๑๐ บาท ๒ บาท แต่ไม่เกินฉบับละ ๒๐๐ บาท

เลขลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
๕	ค่าไตสวน	เรื่องละ ๒๐ บาท
๑๐	ค่าหลักหมายเขตเหมืองแร่	หลักละ ๓๐ บาท
๑๑	ค่าโอนประทานบัตร	แปลงละ ๕๐ บาท
๑๒	ค่าธรรมเนียมในคำขอแทนการโอนสิทธิทำเหมืองตามประทานบัตร	ร้อยละ ๒
๑๓	คำต่ออายุประทานบัตร	แปลงละ ๒๐๐ บาท
๑๔	คำตรวจสอบ ทดลอง หรือวิเคราะห์ทางวิชาการ	ตัวอย่างละ ๕๐๐ บาท
๑๕	คำคัดสำเนาหรือถ่ายภาพเอกสาร	หน้าละ ๕ บาท
๑๖	คำรับรองสำเนาเอกสาร	ฉบับละ ๑๐ บาท
๑๗	คำขอตรวจสอบเอกสารหลักฐาน	เรื่องละ ๑๐ บาท
๑๘	คำกรอกแบบพิมพ์คำขอเมื่อผู้ประสงค์ยื่นคำขอต้องการ	ฉบับละ ๒ บาท
๑๕	ค่าใบแทนอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาต	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
๒๐	ค่าจดทะเบียนหนังสือมอบอำนาจ	ฉบับละ ๒๐ บาท
๒๑	ค่าธรรมเนียมหยุดการทำเหมืองทุก ๑ ไร่ หรือเศษของ ๑ ไร่	ปีละ ๔ บาท
๒๒	ค่าธรรมเนียมการทดน้ำหรือชักน้ำคำนวณตามปริมาณน้ำที่ไหลทุกลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตรต่อ ๑ นาที	ปีละ ๒๐ บาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๖๕

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๐

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยขณะนี้กฎหมายเร่อยู่หลายฉบับ สมควรนำมารวมไว้ในที่เดียวกัน และปรับปรุงเสียใหม่ โดยให้รัฐมีอำนาจควบคุมการตรวจ การผลิต การรักษาแหล่งแร่ การจำหน่ายแร่ และการโลหกรรม และในเวลาเดียวกันก็อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการทำเหมือง ตลอดจนการให้ความคุ้มครองแก่กรรมกรและสวัสดิภาพของประชาชนให้เหมาะสมแก่กาลสมัย